

לפניהם חזיר ואמר להם אוכל בירון והראה את עלמו
 כאלו הוא אוכל ולא אכל כמו שאמרו ע"ה (ע"ז י"ח ב'
 וקהלת רבה ו' י"ב) ואין ספק שר' מאיר חלל זה
 הלכו הידוע למחמת החורה גוי הוא מפני שכך נכתב
 בחבורו שמי שהוא בגלוי גוי ובסתר ישראל הרי הוא
 כגוי מפני שעבודת האל חללו היא בסתר והסתר
 אותה כר' מאיר. ומהמפורסם כמו כן שר' אליעזר
 נחפס למינות אשר הוא יותר קשה מע"ז וזה שהמינים
 יכריחם האל יחלוטו בדחות ואמרו חויל המחטק
 בהם משוגע הלמד אותם והם יבטלו הנבואה לגמרי,
 והיה ר' אליעזר ידוע גדול בחכמות ואמרו איך חסיה
 במדרגת החכמה אל מה שחציאיו ותאמין בדת, וענה
 אותם דבר והראה כאלו הוא מאמין באמונתם והיתה
 כוונתו במענה ההוא לאמונת האמת לא לזולתו וזה
 המעשה הוא במדרש קהלת (א' ח' ע' ע"ז י"ז ב')
 וז"ל, מעשה בר' אליעזר שנתפס בלשון חסידות והעלהו
 הגמון לבירה אמר לו זקן כיוצא בך יעסוק בדברים
 הללו אמר לו נאמן עלי הדיין סבר אותו הגמון שעליו
 הוא אומר והוא לא נאמן לא לא לשם שמים אמר
 לו אותו הגמון רבי הואיל והאמנתי אף אני הייתי
 חמה לו אפשר שזה טועה אחר הדברים הללו אמר
 לו דימוס הרי אחי פטור. הגה כבר התבאר לך שר'
 אליעזר הראה להגמון שהוא מין ולבו מסור לשמים
 ומינות גדול מע"ז כמו שהתבאר בכל החלמוד ואין ספק
 שר' אליעזר חלל זה הכשר פסול כמו שהוא נכתב בחבורו.
 והשם הזה אשר אגמנו בו אין אנו מראים בו שאנו
 עובדים ע"ז אלא שנאמין מה שהם אומרים בלבד וכבר
 נתאמת חללם שאין אנו מאמינים זה בשום פנים אלא
 שגרמה בו המלך ויפתוהו בפיהם ובלשונם יאצו לו.
 וידוע הוא מה שקרה על ישראל בימי נבוכדנאצר
 הרשע ושכל מי שהיה בצבל סגד לאלם מלבד חנניה
 מישאל ועזריה כמו שאמר האל יח' עליהם (ישעיה
 כ"ט כ"ב) לא עתה יבוס יעקב ולא עתה פניו יחורו
 ואולי החרש והמסגר היו בכלל מי שסגד אס היו אז
 בצבל ואולם לא ראינו מעולם מי שקראם לא רשעים
 ולא גוים ולא פסולי עדות ולא חשב ה' יחברך עליהם
 עון עובדי ע"ז מפני שהיו אנוסים וכך אמרו עליהם
 השלום (מגילה י"ב ח') הם עשו לפניך אף אני
 מעשה עמכם לפניך בימי המן. ואולם האיש ההוא
 אין ספק שהוא ירא האל הו' רב את יולרו חרש את
 חרשי אדמה היאמר חמר ליוולרו מה מעשה וגו'. וידוע
 הוא כמו כן מה שקרה לישראל במלכות מן הרשעה

מגזרות קשות ורעות ומכללם היה שלא יסגור אדם
 את פתח ביתו כדי שלא יתחד להחטק בשום מלוא
 ועם כל זה לא קראום חז"ל לא גוים ולא רשעים אלא
 לדיקים גמורים והתחננו בעדם והוסיפו בימי חנוכה
 על הנסים עד ורשעים ביד לדיקים. ולולא שהסכמנו
 בתחלת דברינו שלא מכיר כל דברי זה המעתיק מלין
 השמעתי לך והייתי מאריך איך יסכל אדם ערכו לזה
 השיעור עד שידבר בדברים האלה וישלח ידו ויכתב
 ויענה כשישאלו שאל בעד שאלה אחת כמו שזכרנו השיב
 עליה תשובות שאין בעיני והביא ראיות בעדים וזממן
 ובמקלל אביו ואמו ובמטות לילית ובחרש בשור ותמור
 ובהרבעת בהמה כאלו הושאל ממנו שיחבר לו אוהרות
 ימנה בהם כל המלוות. ואמר כמו כן שישמעאלים יש
 להם ע"ז במיכה ובמקומות אחרים כאלו השואל
 שאלהו אם יעלה לחוג למיכה או לא ואמר כמו כן
 שהמשוגע הרג מישאל כ"ד אלף כאלו השואל שאלהו
 אם יהיה לו חלק לע"ה ורבים כמו אלה. ובאמת
 היה ראוי לאיש הזה להחזוק בדברי שלמה ע"ה אל
 חבהל על פיך ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני אלהים
 (קהלת ה' א'). שאלו החזוק הוא בפסוק הזה היה
 ידוע כי כל מי ששיב על שאלה או יבין באיסור והיחר
 שהוא מוציא דבר לפני אלהים לא היה מופל במה
 שגפלו. והשם יודע ועד ודי בו [שאלו הוא] חרף יותר
 ממה שחרף והוסיף בדברים יותר ממה שהוסיף לא
 חזיקנו זה ולא בקשנו עזר לעלמנו בשום פנים אבל
 אמרנו נשכח בבשחנו ותכנסנו כלימחנו כי לה' אלהינו
 חטאנו ונחמנו ואבותנו והייתי מוסיף לו בעיני גדולה
 ומעלה ואומר כי לשם שמים נאמן לפי שאנו מכירים
 חלה לאל ערכנו ולא נסכל אותו ידענו ה' רשענו
 עון אבואינו כי חטאנו לך ולא היה ראוי לנו לחפוש
 לולא שהוא נחב דברים לא היה ראוי לנו להחרש
 ממנו ולהחריש לו, והוא אמרו שמי שהפלה מאנשי
 השמד אין לו שגר בתפלה ההיא ועבירה היא בידו.
 וידענו כי כל מה שיחזר בספר בריא הוא או חולה,
 אין ספק שיפורסם בידי בני אדם וזהו מה שהרבה
 בדעות הנפסדות באנשים לפי שאין בינך ובין הדעת
 הנפסדת אלא מה שיוחק על ספר ומעשה לו כח בלי
 ספק, לפיכך פחדנו שחניע התשובה ההיא המשיבה
 מאחרי ה' ביד עם הארץ וימלא שאין לו שגר בתפלה
 ולא יתפלל וכמו יחר המנות אם יעשם שלא יהיה לו
 שגר במעשה אחת מהם. והגני מבאר עתה במה
 שגפלו בו זה המוסיף להבביל. כבר באר הספר שאלהב